

BEROEP

Bekeken dd. 03/06/03
O.A. / Bekeken dd. 03/06/03

Griffie nr.	<u>CORRECTIONELE RECHTBANK TE MECHELEN</u>
Not.nr. ME66.CP.251-91	<u>Openbare terechtzitting van 21 mei 2003.</u>

De Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, 11e kamer, rechtsprekend in correctionele zaken, wijst het volgende vonnis :

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen :

1. , geboren , meubelhandelaar,
wonende te

2. , geboren
gepensioneerde, wonende te

3. , geboren , gepensioneerde, wonende
te

Allen bijgestaan door Mr. advocaat te ,

VERDACHT VAN :

de eerste, de tweede en de derde :

a. om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben

b. om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

c. om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

d. om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of -zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben

A. te ononderbroken tussen 20 februari 1991 en 25 maart 1997

In overtreding met artikel 64 lid 1 van de wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, nadien bestraft door art. 66 lid 1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en bekrachtigd door het decreet van 4.3.1997, thans strafbaar gesteld ingevolge de artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153 en 160 van het Decreet dd. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door het uitvoeren of het instandhouden van werken of hoe dan ook op een onroerend goed

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte 13a 52ca
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

een inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titel II van bovenvermelde wet of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van bovenvermelde wet, namelijk door het in stand houden van een boogvormige metalen loods (12m x 5m) op de rechterperceelsgrens

B. te ononderbroken tussen 25 maart 1997 en 28 maart 2000

In overtreding met artikel 66 lid 1 en 5 en artikel 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en bekrachtigd door het decreet van 4.3.1997, thans strafbaar gesteld ingevolge de artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153 en 160 van het Decreet dd. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door het uitvoeren of het instandhouden van werken of hoe dan ook op een onroerend goed

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte 13a 52ca
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

een inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titel II van bovenvermeld decreet of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van bovenvermeld decreet, namelijk door de werken onder betichting A verder in stand gehouden te hebben

Gezien de overschrijving van de dagvaarding ten kantore van hypotheekbewaring te
dd. 22 mei 2001,

Gelet op de processtukken ;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de drie beklaagden in hun middelen van verdediging;

Het proces-verbaal van 20.02.1991 heeft een inbreuk vastgesteld; dit is geenszins een schending van het vermoeden van onschuld zoals de raadsman van beklaagden verkeerdelijk beweert;

Beklaagden werden in 1991 voor het eerst gevraagd om de illegale situatie te verhelpen en hen werd ruimschoots de tijd gegeven om de illegale en in stand gehouden boogvormige metalen loods vrijwillig te verwijderen; Meermaals werden beklaagden vriendelijk aangemaand om zich naar de wet te gedragen, maar beklaagden misbruikten deze coulante houding van de overheid om de wet te blijven overtreden;

Thans opnieuw misbruiken zij het geduld dat de overheid heeft aan de dag gelegd om tot de verwijdering over te gaan, door te stellen dat de redelijke termijn zou zijn overschreden;

Niets is echter minder waar, in casu is de redelijke termijn niet overschreden;
Aangezien beklaagden de werken in stand hebben gehouden tot 2000 zoals het Hof van Cassatie reeds meermaals gesteld heeft is de toepassing van het E.V.R.M. begrip "redelijke termijn" in casu derhalve niet van toepassing; (zie Debersaques G., De herstellvordering in de ruimtelijke ordening – CBR. - XXIX e Cyclus W. Delva 2002-2003 en Debersaques G., Hubeau B. en Lefranc P., De sanctionering van stedenbouwmisdrijven, Brugge, die Keure, 2001)

Beklaagden hebben na veel onwilligheid en veel termijn uiteindelijk de toestand in de oorspronkelijke staat hersteld; Beklaagden hebben gedurende vele jaren het milieu verminkt;

Gelet op het feit dat beklaagden gedurende jaren het misdrijf van instandhouding gepleegd hebben en rekening houdend met het economisch voordeel van beklaagden, is het passend en wettig een geldboete met gedeeltelijk uitstel op te leggen, komt de opschorting van de uitspraak niet in aanmerking als passende straf;

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK :

Gelet op de artikelen :

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
- 1 en 3 wet 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 24 december 1993;
- 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
- 58 KB. 18.12.1986;
- 162, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;
- 2, 40, 50, 66 van het strafwetboek;

- 44, 64, 65 wet 29.3.1962;
 - 66 lid 1 en 5, 68 decreet van 22.10.1996 en decreet van 4.3.1997;
 - 1, 2, 99, 146, 147, 148, 149, 153, 160, 161, 171, 197, 204 Decreet 18.05.1999 zoals gewijzigd door artt. 16, 36, 38 en 64 Decreet van 26.04.2000;
 - 8/1 wet 29 juni 1964
 - 2, 3, 4 wet 26 juni 2000;
 - EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over de invoering van de euro;
 - EU-verordening nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;
- door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

Rechtsprekend op tegenspraak :

Veroordeelt elke beklaagde tot een geldboete van 250 /40,3399 EUR te vermeerderen met 1990 deciemmen, alzo gebracht op telkens 1.239,47 EUR of een vervangende gevangenisstraf van telkens 50 dagen ingevolge art. 40 SWB.

Veroordeelt de drie beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering, belopende tot heden: 92,69 EUR en ieder tot een vergoeding op van 25 EUR overeenkomstig art. 91 K.B. 28 december 1950 zoals gewijzigd door art. 1 K.B. 11 december 2001.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende drie jaar zal worden uitgesteld wat betreft één vijfde van de geldboete uitgesproken lastens elke beklaagde.

Verplicht elke beklaagde bovendien tot betaling van een bijdrage van 10 EUR + 40 deciemmen = telkens 50 EUR tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 mei 2003.

Aanwezig:

rechter, voorzitter van de kamer;

substituut – procureur des Konings;

griffier;